

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/702/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112240834
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4112240834.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a sudkýň JUDr. Soni Zmekovej a JUDr. Márie Malíkovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ K.UŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02, Bratislava, IČO: 36 613 843, za ktorú koná JUDr. Tomáš Kušnír, advokát a konateľ, proti žalovanej: T. T., narodená XX.XX.XXXX, bydlisko G. XXX, o zaplatenie sumy 255,43 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 3 1 .marca 2015 pod č.k. 7C 234/2014-54 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e.
Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zamietol žalobu a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V dôvodoch písomného rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 26.11.2012 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 255,43 eura, úroku z omeškania 19,23 eura, 9,25% úroku z omeškania ročne zo sumy 255,43 eura od 25.02.2012 do zaplatenia, a trov konania. V žalobe uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej s postupcom postúpiť postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca a žalovaná uzatvorili dňa 17.12.2006 zmluvu č. 14474936, v zmysle ktorej sa žalovaná zaviazala uhrádzať finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Žalovaná uznala svoj záväzok v dohode o uznaní záväzku, pričom položky náklady inkasného konania, sankčný úrok, riadny úrok a poplatky si v tomto konaní neuplatňuje. Žiadal priznať úrok z omeškania. Z výsledkov vykonaného dokazovania zistil, že žalovaná požiadala dňa 11.12.2006 spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO 31 320 155, zastúpenú spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, o aktiváciu pôžičkovej karty triangel s úverovým rámcom 900,- Sk, ktorý jej právny predchodca žalobcu schválil. Spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO 31 320 155, a žalobca uzatvorili dňa 10.06.2011 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky Všeobecnej úverovej banky, a.s., voči žalovanej na žalobcu. Dňa 09.01.2012 uzatvorili žalobca a žalovaná dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, podľa ktorej žalovaná uznala čo do právneho dôvodu a výšky záväzok, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom voči Consumer Finance Holding, a.s. na základe zmluvy číslo/číslo zákazníka 983861 vo výške 295,43 eura a príslušenstva 55,48 eura. Vzájomný vzťah účastníkov posúdil ako vzťah zo spotrebiteľského úveru, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy a ktorý je osobitným predpisom týkajúcim sa spotrebiteľských úverov vo vzťahu k Občianskemu zákonníku (ustanovenia § 52 a nasl.)zárroveň je potrebné ho preskúmať aj podľa ustanovení zákona č. 250/2007 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Citoval ustanovenia § 2 písm. a) a písm. b) , § 3 ods. 1 ,zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ,§ 4 ods. 8 zákona ,§ 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa,

§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka., § 100 ods. 1 , § 101 , § 111, § 524 ods. 1 ,20bčianskeho zákonníka na ktorých založil svoje rozhodnutie po právnej stránke. Uviedol, že vykonaným dokazovaním žiadosťou o aktiváciu pôžičkovej karty triangel mal preukázané, že žalovaná požiadala dňa 11.12.2006 spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO 31 320 155, zastúpenú spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, o aktiváciu pôžičkovej karty triangel s úverovým rámcom 900,- Sk, ktorý jej právny predchodca žalobcu schválil. Aktívnu legitimáciu žalobcu mal súd preukázanú zo zmluvy o postúpení pohľadávok a z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky ,Z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky mal za preukázané, že dátum poslednej úhrady bol 20.11. 2007 a prvá neuhradená splátka bola dňa 25.12.2007. Žalobca svoj nárok uplatnil na základe zmluvy o postúpení pohľadávok a na základe dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku. Z predmetnej dohody vyplýva vyhlásenie žalovanej, že uznáva záväzok, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom voči Consumer Finance Holding, a.s. číslo zmluvy/číslo zákazníka 983861 vo výške 295,43 eura a príslušenstva 55,48 eura. Z predloženej žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty triangel však nevyplýva totožné číslo zmluvy/číslo zákazníka, nakoľko v nej je uvedené číslo žiadosti 144056 a číslo zmluvy 0014474936. Číslo zmluvy 983861 vyplýva len z prílohy 1 k zmluve o postúpení pohľadávok .Na základe uvedeného vznikajú dôvodné pochybnosti o totožnosti záväzku vyplývajúceho zo žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty triangel a z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku. Bez ohľadu na vyššie uvedené konštatoval, že v čase podpisu predmetnej dohody už pohľadávka žalobcu bola premičaná. V bode 3.4 jc uvedené, že dlžník vyhlasuje, že má vedomosť o premičaní dlhu a jeho následkoch. Uznanie žalovanej ako aj jej vyhlásenie o tom, že má vedomosť o premičaní dlhu a jeho následkoch, bolo vykonané na pretlačenom formulári žalobcu, a činnosť žalovanej spočívala len v podpise predtlačeneho a žalobcom vypísaného formulára. Preto podrobil rozhodnutie žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku skúmaniu aj z pohľadu súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve. Dospel k záveru, že boli naplnené znaky zákonného inštitútu konania v rozpore s dobrými mravmi podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z., Takéhoto konania sa dopustil žalobca tým, že využil nevedomosť žalovanej a predložil jej k podpisu vopred pripravenú listinu - dohodu o uzavretí splátkového kalendára, v ktorej uznala svoj záväzok voči veriteľovi a zároveň prehlásila, že má vedomosť o premičaní dlhu a jeho následkoch. Túto vedomosť zrejme nemala. Pokiaľ by mala dostatok informácií o následkoch premičania, uvedenú dohodu spojenú s uznáním dlhu by nepodpísala. Ak by žalobca postupoval v súlade s dobrými mravmi, nepoužil by jeden formulár, ktorý obsahuje aj dohodu o splátkach, ako dvojstranný právny úkon, a zároveň aj uznanie dlhu, ako jednostranný právny úkon, a navyše obsahuje aj ustanovenia o tom, že žalovaná vyhlasuje, že má vedomosť o premičaní dlhu a jeho následkoch. Vyššie popísané konanie žalobcu vyhodnotil ako konanie v rozpore s dobrými mravmi a dospel k záveru, že dôsledkom takéhoto konania žalobcu je, že uznanie dlhu žalovanou je právne neúčinné.

Následne postupom podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy skúmal, či v danej veci nie sú naplnené zákonné podmienky alebo prekážky, ktoré bránia priznať plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy a prihladol aj bez návrhu na premičanie nároku žalobcu voči žalovanej. Vychádzal pritom z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky, z ktorej vyplýva, že posledná úhrada zo strany žalovanej bola 20.11.2007 a ďalšia splátka bola splatná dňa 25.12.2007, ktorú však žalovaná už nezaplatila. Z obchodných podmienok vyplýva, že výšku splátky a dátum splatnosti oznamoval veriteľ žalovanej mesačne a pri nezaplatení bol oprávnený kartu zablokovať. V tom prípade sa pohľadávka žalobcu (jeho právneho predchodcu) stala splatná uplynutím lehoty splatnosti určenej žalobcom (jeho právnym predchodcom) dňa 25.12.2007. Premičacia doba na uplatnenie práva žalobcu na súde, ktorá je tri roky, začala plynúť dňa 26.12.2007 a uplynula dňa 26.12.2010. Nárok žalobcu voči žalovanej uplatnený na súde dňa 26.11.2012 bol uplatnený až po uplynutí premičacej doby. Preto žalobu celom rozsahu zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP z dôvodu, že žalovaná mala v konaní plný úspech, ale nepriznal jej náhradu trov konania, nakoľko si žiadne neuplatnila.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca. Namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu, nesprávne právne posúdenie veci. Nestotožnil sa s aplikáciou ustanovení Občianskeho zákonníka, pretože sa jedná o zmluvu o úvere, ktorá jc absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom. Uviedol, že žalovaná uznala záväzok v súlade s ustanovením § 323 Obchodného zákonníka čo do dôvodu a výšky a záväzok v čase uznania trval. Ako postupník nemá postavenie dodávateľa. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, resp. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov konania.

Žalovaná sa k odvolaniu písomne nevyjadřila.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§10 ods.1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania a v zákonom stanovenej lehote (§ 201 , § 204 ods. 1 OSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti §§ 205 a nasl. OSP, byť viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§212 ods.1 OSP) a zisteným skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, pretože odvolací súd nezistil výnimky § 213 ods.2-7 OSP (213 ods.1 OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku (214 ods.2, § 156 ods. 3 OSP) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil podľa § 219 OSP.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods.2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovenie § 219 OSP vychádza zo zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 157 ods. 2 OSP, ale sa obmedzí len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. V prípade, ak účastník v odvolaní, ktorého dôvodmi je odvolací súd viazaný (§212 ods.1 OSP), uvedie úvahy, či už vo väzbe na skutkový stav alebo právne posúdenie, s ktorými sa prvostupňový súd nezaoberal, v odôvodnení rozhodnutia uvedie svoje úvahy a názory, ktorými sa pri rozhodovaní riadil. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako nedeliteľnej súčasti práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu.

Žalobca sa podanou zo dňa 26.11.2012 domáhal zaplata sumy 255,43 eura s úrokmi a úrokmi z omeškania. Návrh zdôvodnil uzatvorením úverovej zmluvy právneho predchodcu a žalovanej 07.12.2006, postúpením pohľadávky a neplnením povinnosti žalovanej splácania úveru, uznania dlhu. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie založil na premlčaní nároku žalobcu, premlčaciu lehotu posúdil podľa Občianskeho zákonníka a začiatok plynutia premlčacej doby od zospoplatnenia pohľadávky právnym predchodcom žalobcu dňom 25.12.2007. Odvolací súd sa stotožnil s posúdením veci - premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka. Odvolanie žalobcu v tejto časti nie je dôvodné. Žalobca podal odvolanie 28.05.2015. Prvostupňový súd rozhodol 31.03. 2015. Dňa 01.04.2015 nadobudol účinnosť § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ku ktorému bola pripojená veta, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Táto novela bola prijatá zákonom č. 102/2014 Z. z. a v podstate reagovala na ustálenú rozhodovaciu prax súdov pri použití noriem Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských zmluvách. Prvostupňový súd preto správne aplikoval na premlčaciu lehotu 3 ročnú premlčaciu dobu podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil, pretože sa stotožnil so záverom súdu o premlčaní nároku žalobcu. Námetka žalobcu, že nemá postavenie dodávateľa z dôvodu postúpenia pohľadávky nie je dôvodná. Nárok uplatnil z titulu úverovej zmluvy a postúpenie pohľadávky nemá vplyv na základný vzájomný vzťah účastníkov konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 151 ods. veta prvá v spojení s § 224' ods.1,2, § 142 ods.1 OSP a žalovanej úspešnej v odvolacom konaní nepriznal náhradu trov konania, pretože si ich neuplatnila.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.